

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, 7. december 2009
Sagsnr.: 82
Dok.nr.: 30514

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 04.12.2009 stillet følgende spørgsmål nr. 32, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet i forbindelse med udvalgets behandling af lovforslag L 39 (forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme):

Spørgsmål 32:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 2/12-09 fra Aage V. Jensen Naturfond, jf. L 39 – bilag 8.”

Svar:

Ad. 1. Aktie- og anpartsselskabers erhvervelse af naturarealer

Det skal bemærkes, at adgangen for selskaber til at erhverve jord til naturformål i sig selv er en udvidelse af den eksisterende § 24, hvor denne mulighed alene er tilgængelig for naturbevarende fonde.

Denne udvidede adgang er en åben adgang, som alle selskaber, der måtte ønske det, kan anvende. Skulle interesserede selskaber af andre årsager finde det uhensigtsmæssigt at foretage de fornødne ændringer i deres formålsbestemmelser, er der intet i landbrugsloven, der vil hindre sådanne selskaber i at henlægge de naturbevarende aktiviteter i et særligt datterselskab, som så opfylder de stillede krav til formålsbestemmelse mv.

Jeg må derfor fastholde, at den ændrede bestemmelse også giver interesserede virksomheder en reel og administrativt enkel mulighed for at erhverve landbrugsjord til naturbevarende formål.

Ad. 2. Erhvervelse af deciderede landbrugsjorder til naturformål

Med hensyn til spørgsmålet om erhvervelse af deciderede landbrugsarealer til naturformål er der tale om en generel stor udvidelse af mulighederne for erhvervelse af land-

brugsjorder til naturformål. For at sikre udvidelsesmulighederne for de mindre landbrugsbedrifter, inden et landbrugsareal overgår til naturformål, skal ejere af nærliggende landbrugsejendomme også have mulighed for at købe de pågældende arealer.

I forbindelse med, at reglerne om fortrinsstilling foreslås opretholdt i loven, er det hensigten at præcisere overfor jordbrugskommissionerne, at reglerne skal administreres således, at der kan forventes en tilladelse til erhvervelse til naturformål, hvis der ikke er naboer, der ønsker at gøre fortrinsstilling gældende til de pågældende arealer.

Hvis der derimod er naboer, der opfylder betingelserne for fortrinsstilling, jf. lovens §§ 31-33, vil der kun kunne meddeles tilladelse til erhvervelse til naturformål, når særlige forhold taler for det.

Det vil således være de meget præcise regler om fortrinsstilling i lovens §§ 31-33, der vil være afgørende for, om der kan meddeles tilladelse til erhvervelse af deciderede landbrugsarealer til naturformål.

Ad. 3. Jordbrugskommissioner og kommunerne

Jordbrugskommissionernes tiltænkte rolle i forbindelse med udlæg af landbrugsjord til naturformål, svarer fuldt ud til den rolle jordbrugskommissionerne i mange år har udfyldt i forhold til den øvrige kommunale planlægning, jf. herved §§ 11, 18 og 19 i cirkulære nr. 35 af 2. juni 2005.

Der er derfor ikke tale om nogen afvigelse, men alene om en fastholdelse af en eksisterende og velfungerende praksis.

Jeg skal i øvrigt bemærke, at jordbrugskommissionerne i en lang årrække har været et integreret led i den lokalt forankrede administration af landbrugsloven, og at jordbrugskommissionerne med den nuværende ligelige sammensætning af såvel landbrugsrepræsentanter som repræsentanter for de grønne organisationer er yderst velegnede til at foretage netop den afvejning af natur- og landbrugsinteresser, som der lægges op til.

Jeg kan derfor bestemt ikke dele den noget nedladende vurdering af jordbrugskommissionerne, som der lægges op til med det i henvendelsen anvendte udtryk ”nogle tilfældige regionale jordbrugskommissioner”.

Eva Kjer Hansen

/Søren Sørensen